

kumenter, som foreligger til deres Disposition, og som det dog maa være deres Pligt som Rigsdagsmænd at gennemgaa, forinden de taler om saadanne Emner, hvor de retter Klager imod Administrationen, som denne vel kan væрге sig imod bagefter, men som dog, idet de kommer ud til Befolkningen, skaber et Indtryk af denne Administration, som den med Rette kan beklage sig over, at Rigsdagsmænd har fremført paa et saa letfærdigt Grundlag.

Hvad angaar de forkerte Dispositioner og Handler, som Ernæringsraadet har foretaget, maa der sigtes til nogle Dispositioner og Handler, hvorved Ernæringsraadet har lidt Tab. Derved kan ikke sigtes til de Dispositioner, som Ernæringsraadet har taget i Henhold til Loven, ifølge hvilken det skulde betale saa og saa meget for Kornet og sælge det til en Underpris. Alle de Dispositioner, som Ernæringsraadet har taget, hvorved det har solgt til Underpris, er jo ikke Udtryk for en forkert Disposition fra Raadets Side, men Udtryk for en Politik fra Rigsdagens Side, som gik ud paa, at Korn skulde købes til den og den Pris og sælges til nedsat Pris for at sikre en bestemt Brødpriis. Ærede Medlemmer, som selv har voteret for alle disse Tilskud, har ofte bagefter betegnet dem som Tab, Staten har lidt ved Ernæringsraadets Administration. Men disse Tab maa altsaa fjernes; og tilbage bliver da Dispositioner, hvorved Ernæringsraadet har købt Varer ikke med den Hensigt at sælge til nedsat Pris, men for bagefter at afsætte dem, og hvorved der er lidt Tab.

Dette er nogle Dispositioner vedrørende tørrede Grønsager, Kartoffelmel, Kornskraa og Melassefoder. Jeg skal forudskikke, at alle disse Dispositioner vedrørende disse 4 Varer er truffene af det samlede Ernæringsraad og har været Udtryk for det samlede Ernæringsraads Opfattelse af sin Pligt til i det vanskeligste Aar, som Danmark har gennemgaaet, at sikre saa vidt muligt Tilstedeværelsen af Næringsmidler for Mennesker og Dyr paa en Tid, hvor det kneb med disse. Derfor søgte man at sikre sig sine Beholdninger af Foderstoffer — dels til Erstatning for andre, som udeblev, dels Beholdninger, som kunde komme til Tjeneste, hvis en særlig vanskelig Situation indtraf — og tillige at træffe Dispositioner, som havde til Hensigt at sikre visse Beholdninger af Næringsmidler for Mennesker for at opretholde nødvendige Virksomheder her i Landet, som byggede paa Landbrugsproduktionen, for at skaffe dette

den fornødne Afsætning og for at have til Raadighed Varer til Ombytning.

Altsaa, det samlede Ernæringsraad har truffet en Række Dispositioner vedrørende disse Grønsager, Kartoffelmel, Kornskraa og Melassefoder. Jeg viger ikke tilbage for at sige, at jeg føler mig overbevist om, at enhver af dette Tings Medlemmer, hvis han havde haft Sæde i Ernæringsraadet den paagældende Vinter, vilde have følt det som sin Pligt paa ethvert Omraade at søge at sikre sig saadanne Beholdninger, fordi ingen vidste, hvorledes det Aar vilde ende. Saa endte det med, at Fredstilstanden indtraadte, og at der derfor for mange af disse Varer indtraadte faldende Priser. Der indtraf dette, at en Del af disse Beholdninger, som var tænk som Krigsreserve, ikke kunde afsættes paa anden Maade end med Tab; og paa disse Dispositioner er der tabt $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Men jeg tør sige, at den, som sigter de Medlemmer af det ærede Ting, som har haft Sæde i Ernæringsraadet, og de andre fremtrædende Mænd, som har haft Sæde deri, for ved disse Dispositioner at have ødet af Statens Beholdninger, har anvendt Udtryk, som jeg maa fordømme som den, der har haft Lejlighed til at følge den Administration, og som har haft Lejlighed til at se, hvad det var for et Ansvar, under hvilket den udøvedes. En Krigstid, som nødvendiggjorde Reserver, udsatte for Tab, og de ærede Medlemmer, som har overværet tidligere Forhandlinger her i Rigsdagen, vil have set, hvorledes man, før Freden indtraadte, bedømte dette Forhold. Man sagde den Gang: Lad os først og fremmest sikre os; hvis vi ved Fredens Indtræden skulde komme til at lide et økonomisk Tab derved, saa spiller det dog ingen Rolle sammenlignet med, hvad der vil paafølge, hvis vi under Krigen kommer til at lide Mangel. Nu, da Freden indtraadte, og da Reserverne nødvendigvis maa bringe Tab, ja, nu drister man sig altsaa til saadanne Udtalelser som dem, det ærede Medlem for Vejle Amt har fremført.

Jeg vil bede ærede Medlemmer studere, hvilke Tab paa Reserveholdninger vore Nabolandes Regeringer og Administration har maattet lide, og sammenligne disse Tab med disse $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Ernæringsraadet her kommer til at tabe ved disse fire Dispositioner, og jeg tror, man vil erkende, at vi har været gunstigt stillede, og at det er ganske utilbørligt at fremsætte saadanne Angreb som dem, man har fremsat.